

Po tretie, žalobca sa dovoľáva porušenia základného nariadenia vo vzťahu k odpočtu sprostredkovateľskej provízie, najmä článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia v znení nariadenia č. 2238/2000 ⁽³⁾ Podľa žalobcu článok 2 ods. 10 písm. i) v znení nariadenia č. 1972/2002 ⁽⁴⁾, nemožno uplatniť, pretože náhradové konanie by bolo pokračovaním pôvodného konania. Alternatívne, žalobca tvrdí, že Komisia porušila článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia v znení nariadenia č. 1972/2002.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2229/2003 z 22. decembra 2003, ktorým sa uplatňuje konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uplatnené na dovozy kremíka z Ruska, (Ú. v. ES L 339, 2003, s. 3; Mim. vyd. 11/048, s. 173).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2238/2000 z 9. októbra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 257, 2000, s. 2; Mim. vyd. 11/010, s. 116).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1972/2002 z 5. novembra 2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 305, 2002, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 132).

Žaloba podaná 6. júna 2006 – NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket/Komisia

(Vec T-152/06)

(2006/C 178/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (Štokholm, Švédsko) (v zastúpení: M. Merola a L. Armati, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— rozhodnúť o prípustnosti žaloby,

— zrušiť napadnuté rozhodnutie,

— nariadiť Komisii začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie nepokračovať v prešetrovaní žalobcovej sťažnosti týkajúcej sa troch druhov subvencií poskytnutých Stockholm Visitors Board AB (ďalej len „SVB“), menovite: ročný príspevok z rozpočtu mesta Stockholm v prospech SVB, pravidelná úhrada strát SVB na preddavku na daň jej materskou spoločnosťou a prednostný prístup k verejnému majetku za účelom poskytovania služieb zahrnutých v karte Stockholm. Komisia dospela k záveru, že tieto opatrenia neboli protiprávnou štátnou pomocou.

Žalobca tvrdí, že prijatím sporného rozhodnutia Komisia porušila niekoľko ustanovení Zmluvy a nariadenia č. 659/1999 ⁽¹⁾.

Žalobca sa dovoľáva porušenia článku 88 ods. 3 ES, ako aj článku 4 nariadenia č. 659/1999, ktorého sa Komisia dopustila nezačatím konania vo veci formálneho zisťovania. Podľa žalobcu si Komisia bola vedomá existencie štátnej pomoci, a nemala dostatočné podklady pre potvrdenie skutočnosti, že všetky opatrenia bolo možné kvalifikovať ako existujúcu štátnu pomoc.

Po druhé, žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne aplikovala článok 87 a 86 ods. 2 ES v rozsahu v akom uviedla, že náhrada za poskytovanie informačných služieb turistom spadá do pôsobnosti pravidiel o službách všeobecného hospodárskeho záujmu.

Po tretie, žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne aplikovala článok 87 a 88 ES, ako aj článok 1 písm. b) nariadenia č. 659/1999, v rozsahu v akom uviedla, že ak sa mala náhrada za poskytovanie informačných služieb turistom považovať za štátnu pomoc, šlo o existujúcu štátnu pomoc, a nie protiprávnu štátnu pomoc, a v každom prípade bola zlučiteľná so spoločným trhom.

Po štvrté, žalobca tvrdí, že sa Komisia dopustila omylu v aplikácii článku 87 ods. 1 a 88 ods. 3 ES usúdením, že obchodné aktivity SVB boli vykonávané v trhových podmienkach, a preto neboli financované zo štátnej pomoci. Žalobca najmä zdôrazňuje, že Komisia nezaujala stanovisko vo vzťahu k úhrade strát SVB jej materskou spoločnosťou vo výlučnom vlastníctve Mestskej rady.

Na záver sa žalobca dovoľáva porušenia povinnosti odôvodnenia, ako aj porušenia všeobecnej zásady správneho úradného postupu spočívajúceho v neúmerňom trvaní predbežného zisťovania.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 13. júna 2006 – European Association of Euro-Pharmaceutical Companies/Komisia

(Vec T-153/06)

(2006/C 178/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel, lawyers)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- vyhlásiť žalobu o neplatnosť za prípustnú,
- zrušiť rozhodnutie Komisie D/201953 z 10. apríla 2006 o zamietnutí troch sťažností EAEPC proti GlaxoSmithKline za porušenie článku 82 ES,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca navrhuje zrušiť rozhodnutie Komisie vo veciach COMP/38.181, 38.274 a 38.275 – EAEPC/Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent) týkajúcich sa troch sťažností žalobcu, ktorý tvrdil, že grécka dcérska spoločnosť spoločnosti GlaxoSmithKline porušila článok 82 ES tým, že odmietla dodať tri výrobky Imigran, Lamictal a Severent gréckym farmaceu-

tickým veľkoobchodníkom, a tým obmedzila paralelný obchod. Sporné rozhodnutie informuje sťažovateľa, že grécky orgán hospodárskej súťaže vo veci koná a zamietla sťažnosti podľa článku 13 nariadenia Rady č. 1/2003 (¹).

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia. Podľa žalobcu jednoduchý odkaz na znenie článku 13 nariadenia č. 1/2003 nepostačuje na to, aby žalobca mohol zhodnotiť, či Komisia zohľadnila všetky skutočnosti a okolnosti a súdu vykonať svoju právomoc kontroly.

Žalobca okrem toho uvádza, že Komisia porušila článok 211 a 85 ES a nariadenie č. 1/2003 tým, že neprevzala naspäť od gréckeho orgánu hospodárskej súťaže podľa článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003. Podľa žalobcu Komisia nevzala do úvahy, že vnútroštátne konanie trvá príliš dlho na to, aby sa dosiahol postačujúci výsledok, že sťažnosti poukázali na nové a základné otázky práva hospodárskej súťaže ES a týkali sa problémov, ktoré existujú vo viac ako jednom členskom štáte a že Komisia musí zabezpečiť efektívnu vynutiteľnosť práva hospodárskej súťaže ES.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205)

Žaloba podaná 5. júna 2006 – Talianska republika/Komisia

(Vec T-154/06)

(2006/C 178/69)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev